

Възвръщания на Слънцето	152
Сравнения между карти	160
Възли и ъгли	162
КАК ДА РАБОТИТЕ С ВАШАТА ТАУ-КВАДРАТУРА:	
ТЕОРИЯ	164
Как да овладеете вашата тау-квадратура	166
Процесът на промяната	168
Аналогии	171
КАК ДА РАБОТИТЕ С ВАШАТА ТАУ-КВАДРАТУРА:	
МЕТОДИ	175
Астрологически методи	177
Интроспективни методи	186
Методи на диалога	187
Медитативни методи	195
Творчески методи	200
Практически методи	202
ДА СТАНЕШ ЦЯЛ	203
Динамиката на моята тау-квадратура	210
Слънцето	212
Луната	213
Затъмнена пълна луна	215
Нептун	217
Уран	220
Връзки	226
Уран в квадратура с Луната	229
Празното пространство	231
Уран/Сатурн	234
ПРИЛОЖЕНИЕ	243

ВЪВЕДЕНИЕ

„Аз съм поет, търсач и изповедник, задължен да бъде истинен и искрен. Имам мисия, макар и малка, и ограничена: да помагам на другите търсачи да разберат света и да се справят с него, дори само като ги уверявам, че не са сами.“

Херман Хесе

Понеже твърдо вярвам, че квадратурите и опозициите са индикатори на мотивация, потенциални постижения и съзнателно развитие, написах тази книга за хора, които се борят с противоречивите и видимо взаимноизключващи се тенденции у себе си, сочени от тези две конфигурации в рождените им астрологически карти. Специално се обръщам към читателите, в чиито хороскопи има тау-квадратура – съчетание от планети, знаци и домове, подсказващо изразена сила или извънредно акцентирание, както и неравновесие и дефицит. Тъй като всички изпитват влиянието на тау-квадратурата, в много случаи – поради непрестанно променящите се влияния на прогресии и транзити – информацията за тау-квадратурата, представена тук, може да се отнесе към всеки човек, независимо дали има рождена тау-квадратура; освен това е извънредно важно и за всеки индивид, в чиято карта има поне една квадратура или опозиция.

Това обсъждане на конфигурацията тау-квадратура е в основата си обсъждане на конфликтите и хармониите, подсказвани от астрологическата карта, и на процеса на конструктивното използване на квадраттури, опозиции, секстили, тригони и съвпади, както и на развиването на качествата на онези планети, знаци, домове и аспекти, които е възможно да са слаби или липсващи.

Всяка планета или знак могат да бъдат изразени конструктивно, като в изразяването им се включи осъзнаване на противоположни или противоречащи планети и знаци. Опозициите могат да бъдат синтезирани и е възможно към квадраттури и други аспекти или планетни комбинации да се приложат методи за разрешаване на опозиции. Акцент върху стелиум, дом или знак, или пък акцен-

тирана стихия или качество може да действат като фокална планета; дом или знак в опозиция със стелиум, както и недостатъчно представена стихия или качество може да олицетворяват проблеми, сходни с тези на празното пространство в тау-квадратурата. Така че е напълно възможно методите, представени тук за използване при тау-квадратура, да бъдат приложени към други променливи величини в хороскопа.

В последната глава от книгата – „Да станеш цял”, демонстрирам някои от методите за интегриране, представени по-рано – по-специално как да дадем глас на планетите си така, сякаш те са личности, и да им позволим да водят диалози помежду си, включително да се ругаят, да спорят, да се ласкаят взаимно, докато не се постигне някаква степен на сътрудничество поне между няколко планетни същности. Читателят, който иска да преживее астрологическата диаграма като жива карта на психологически енергии, преди да се опита по-абстрактно да разбере нейната динамика и потенциал, може да пожелае да прочете най-напред „Да станеш цял”.

Тази автобиографична глава не е написана специално за книгата, а възникна спонтанно в месеца на завръщането на моя Сатурн през 1979 г., когато, след като завърших книгата, изпитах силата на моите планети като живи същности вътре в себе си. Процесът, в който им давах живот и им позволявах да говорят и да водят диалози, доведе до вътрешна трансформация на енергии, които определено промениха динамиката на моята собствена тау-квадратура и ускориха един дълъг период на съществено израстване.

През седемте години след първоначалното публикуване на тази книга („Как да се справяте със своята тау-квадратура”) водех тренинги като психотерапевт и клиничен социален работник, задълбочавайки разбирането си за човешката душа и процеса на психологическата промяна. Макар че все още по принцип съм съгласна с концепциите, представени тук, моите концептуализации, разбира се, еволюираха с времето. Поради това реших да нахвърля накратко картината на сегашното си мислене по отношение дилемите, поставяни от конфигурацията тау-квадратура.

Тау-квадратура: Седем години по-късно

В диалога си „Пир” Платон описва как боговете първоначално създали едно съвършено цяло, двуполово човешко същество, което било толкова samozавършено, че нямало мотивация и пренебрегвало заповедите на боговете да изпълнява човешки задачи. В резултат боговете разделили това същество на две същности – мъжка и женска, и всяка била мотивирана да намери липсващата си половина, за да постигне завършеност.

Този мит ясно излага причината за привличането между половете; той е и подходяща метафора за непълнотата, позната на хората с тау-квадратура, които винаги търсят да намерят липсващото парче. Непълният гещалт действа като магнит; непълният човек привлича и същевременно се опитва да създаде вътре в себе си липсващата част, която ще помогне да бъде облекчено измъчващото чувство, че си празен, че висиш някак си „отворен”, усещането за кървяща рана или за ампутирана част от тялото. Човек с тау-квадратура може да се чувства фрагментиран, сякаш разкъсан на много парчета от сили, които не може да контролира, като резултат от дълбоко вкоренен дефицит.

Квадратурите и опозициите показват разцепления в личността, които се проявяват на ранен етап от живота. Ако не получи необходимото количество, вид и пропорция любов или съчувствие, както и яд (който в умерна доза катализира растежа), развиващата се личност не може да се почувства цялостна и да развие способността си да интегрира противоречащи си и нерядко мощни импулси; в резултат личността се разцепва на несвързани парчета. Тау-квадратурата, в частност, подсказва три разделения, както и ужасяваща празнота. Тази празнота, това пусто пространство обикновено се свързва с някаква ранна травма, която се е случила по време на разцепването и която води до последващи трудности и липси в конкретна област от живота. Междувременно, тъй като са отделени една от друга, трите частични същности развиват свое специфично поведение и цели, независимо едни от други, така че, когато стигне зряла възраст, човекът изживява своята тау-квадратура като дърпане в три различни посоки, привидно неспособни

на съвместно съществуване. Този модел често е подсилен от интернализирането на различни и нерядко влизаци в сблъсък нагласи и действия от страна на родителите и средата. Аналогично, човекът с конфигурация голям кръст преживява вътрешно раздробяване, но вместо да се бори с разделянето на три, принудителните подтици и празнотата, него го разкъсват четири планетни същности и той често се чувства парализиран.

Тъй като тау-квадратурата и големият кръст показват вътрешно разцепление, психологическите и духовните процеси, ориентирани към сливане на различни части или към интегриране, помагат да се облекчи известна част от напрежението и страданието, които пречат на благополучието и на ефективните действия. В тази книга се фокусирам върху това, което сега бих нарекла подход „частичност“ към лекуването на психологическите разцепления – използването на специфични функции (например показани от управителя на празното пространство или от планета, образуваща тригон с него) за облекчаване на конфликта и стимулиране на хармонията. Подобен подход несъмнено е полезен. Но от благоприятната си позиция на психотерапевт сега използвам също толкова често и нещо, което би могло да се нарече подход „цялостност“ към интегрирането.

Какво е подходът „цялостност“? Най-напред, в него влизат откриването и създаването на приятни, изпълнени с обич, обединяващи преживявания, в чиито рамки всички части от нас могат да съществуват и ни се струва, че конфликтите ни буквално се разтапят. Посредством такива преживявания обединяващата сила на Ерос започва да лекува наранения център, откъдето произтичат изначално разцепленията. Колкото по-дълбока е цялостността в центъра, толкова повече се разширяваме и се увеличава способността ни да направляваме и да интегрираме многото си отделни същности. Докато нашият център се развива, ние решаваме какво да бъде житейското ни пространство, което да осъществява цялостната ни същност, вместо да задоволяваме само една частична същност в ущърб на друга. Психотерапията в най-добрата си реализация, представляваща изпълнена с обич и доверие връзка с терапевта, помага да се

създадат многобройни преживявания на цялостност, в които може да се постигне обединение.

Възможно е да преодолеем омаломощаващите влияния на квадратурите и опозициите и да усетим благословията на целенасоченото действие и просветленото съзнание. Но трябва да действваме бавно, стъпка по стъпка, задълбочавайки разбирането си, като в същото време се учим да създаваме в живота си повече преживявания, които да ни помагат да ставаме цялостни.